

Doctrinæ præclara D E I, lux, nobile donum est,
Huic etiam id dederat dextera larga D E I.
Et coram vivas audire & reddere voces
Audijmus summâ dexteritate virum.
Ergo fuit magnum sacri decus ordinis : ergo
Debuit Enochidæ secla videre senis.
At jacet, ah Generum meritò defletis : amaras,
Et vidua effundit cum gemitu lachrymas.
Ah jacet, ah meritò talem lugemus amicum,
Manibus ô tantis quis pia justa neget ?
Non tamen immodicis, licet indulgere querelis
Vel contra summum bella movere Deum.
Qui sine fine dolet, venturæ gaudia vitæ
Ignorans, pejor gentibus ecquid agit ?
Noxius ipse sibi, sua non probat acta Tonanti,
Qui, veluti fas est, fert sua fata, sapit.
At pupillorum quæ forsque vicesque futuræ ?
Æternum bonitas est manifesta D E I.
Optimus is judex viduarum est, maximus idem
Orphana quando sumus spretaque turba, Pater
Ille est Omnipotens : desertos illene contra
Pollicitum sineret ? non sinet esse suos.
Qui pius es, felix es, sint licet aspera quædam
Et subeunda tuis, & subeunda tibi.
Hic peregrinantes acie ceu stamus in ipsâ
Militibus similes, qui mala multa ferunt.
Hic aliquantis per duro versamur in orbe :
Mansio non hic est : quilibet hinc sed abit.
Omnibus id constat, sed in uno fallimur omnes,
Quod cito fata adeo ducimus esse procul.
Vivimus hac hora, quis at hora vita sequente
Quod felix, quod sit salva futura videt ?
Vita quid est ? Ninibus, qui defluit illico : Somnus
Non durans, Gramen, falx quod acuta secat.
Vita æruminarum plena est, & plena dolorum,
Eripuit ex illis nos D E V S atque beat.

Fructibus